dosar nr. 4-233/2026 /4-26085547-26-4-07072026/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 noiembrie 2026 orașul Rîșcani

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani

Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător ADOMNIȚA Maria
grefier VRÎNCEANU Andreea

în lipsa:
agentului constatator CALMAȚUI Oleg
făptuitorului minor *****
reprezentantului legal al făptuitorului minor EȘANU Gheorghe

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, de la 07 iulie 2026 până la 02 noiembrie 2026, cauza contravențională pornită în privința minorului:

***** număr de identificare ***** născut la *****, cu domiciliul înregistrat în satul Zăicani, r-nul Rîșcani*****

învinuit de comiterea contravenților prevăzute de art. 229 alin.(2) și 232 alin.(1) Cod contravențional,

a c o n s t a t a t

Minorul *****la 20 iunie 2026, ora 00:30, în satul Zăicani, r-nul Rîșcani a condus motocicleta de model ”Viper”, fără număr de înmatriculare și fără permis de conducere.

La 03 iulie 2026, ora 14:00 în privința minorului *****de către agentul constatator al Inspectoratul de Poliție Rîșcani, Calmațui Oleg, în prezența reprezentantului legal, a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenției în baza art. 229 alin.(2) și 232 alin.(1) Cod contravențional, materialele acumulate pe cazul

dat, în conformitate cu prevederile art.395 Cod contravențional, fiind expediat în instanța de judecată pentru examinare conform competenței.

Agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Calmațui Oleg, fiind citat legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei.

Făptuitorul minor ***** și reprezentantul legal al acestuia Eșanu Gheorghe, fiind citați legal, nu s-au prezentat în ședința de judecată și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

În conformitate cu. art.455 alin.(1) - (3) Cod contravenţional, şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod. Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

Aplicând prevederile art.455 alin.(1) - (3) Cod contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Calmațui Oleg, a făptuitorului minor ***** și a reprezentantului legal al acestuia Eșanu Gheorghe.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vinovăția făptuitorului minor ***** este dovedită pe deplin, acțiunile sale fiind corect încadrate conform:

- art.229 alin.(2) Cod contravențional, care prevede sancționarea pentru conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit.
- art.231 alin.(1) Cod contravențional, care prevede sancționarea pentru conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere eliberat de autorităţile altor state sau actul de înmatriculare de stat a vehiculului, sau poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă.

În conformitate cu art.400 alin.(1) Cod contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.(...) 228–243, (...) se constată şi se examinează de către poliţie.

Reieșind din prevederile art.395 alin.(1) pct.1) Cod contravenţional, instanţa judecă: toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi: a) cauzele contravenţionale în privinţa minorilor.

În ședința de judecată s-a stabilit că: la data de 20 iunie 2026 ora 00:30, în unitatea de gardă al Inspectoratului de Poliție Rîșcani a parvenit înștiințarea telefonică înregistrată cu nr.2331, de la colaboratorul de poliție Guțu Victor, care a comunicat că

în satul Zăicani, r-nul Rîșcani, a fost stopată o motocicletă fără număr de înmatriculare de model ”*****”, condus de către minorul *****locuitor al satului *****care nu deținea permis de conducere (f.d.6).

La 22 iunie 2026 ora 10.10, ofițerul superior de sector Calmațui Oleg a înregistrat raportul privind înregistrarea contravenției, prin care a constatat săvârșirea faptei contravenționale, manifestate prin: la data de 20 iunie 2026, orele 00:30, minorul ***** a fost stopat conducând motocicleta de model ”*****”, fără numere de înmatriculare și fără permis de conducere, prin satul***** (f.d.10).

Prin procesul verbal din 20 iunie 2026, motocicleta de model ”*****” fără numere de înmatriculare, a fost ridicată și transportată la întreprinderea individuală ”Dacian Russu” din or. Rîșcani (f.d.12).

La 03 iulie 2026, ora 14:00, în privința minorului *****de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Calmațui Oleg, în prezența reprezentantului legal, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenției seria MAI07 nr. 310053 în baza art. 229 alin.(2) și 232 alin.(1), Cod contravențional (f.d.20), materialele acumulate pe cazul dat, în conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, fiind expediate în instanţa de judecată pentru examinare conform competenței.

Procesul-verbal de constatare a contravenției a fost întocmit la 03 iulie 2026 în absența făptuitorului minor *****dar în prezența reprezentantului legal al acestuia – fratele Eșanu Gheorghe, ultimul având și calitatea de martor asistent (f.d.20).

În conformitate cu art.443 alin.(6) Cod contravențional, faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şise certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

La caz, faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie (f.d.20) a fost certificat prin semnătura martorului Eșanu Gheorghe, cu domiciliul înregistrat în satul*****, tel: *****, fiind respectate prevederile art.443 alin.(6) Cod contravențional.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Reieșind din prevederile cu art.443 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde:

a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii;

b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă;

c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă;

d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;

e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387;

g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei;

h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

Prin prisma art.445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Totodată, instanța de judecată reține că, din perspectiva art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, procedura contravențională este asimilată unei proceduri penale (cauza Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; cauza Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, § 25-26) şi, prin urmare, trebuie respectate toate garanțiile oferite de această procedură, printre care se numără şi dreptul fundamental la apărare, iar făptuitorul beneficiază de prezumția de nevinovăție, organele statutului trebuind să-şi justifice sancțiunile aplicate unei persoane – aplicarea unei amenzi reprezentând o ingerință în dreptul de proprietate, prin diminuarea patrimoniului personal cu suma stabilită drept amendă – prin indicarea tuturor împrejurărilor cauzei.

Respectiv, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii, prin care se constată starea de fapt, acesta beneficiind de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. El are forță probantă și este executat din oficiu, urmând să respecte condiția de formă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 Cod contravențional.

În rezultatul examinării şi aprecierii condiţiilor de formă şi conţinut a procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa nu atestă careva temeiuri de declarare a nulităţi procesului-verbal cu privire la contravenţie, în conformitate cu prevederile art.443, 445 Cod contravenţional.

La caz, agentului constatator, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție a respectarea exigențele legale prevăzute la art.443 Cod contravențional, neconsemnarea cărora, prin prisma art.445 alin.(1) Cod contravențional, atrag nulitatea absolută a procesului-verbal.

Astfel, analizând materialele dosarului și procesul-verbal cu privire la contravenţie, instanţa reţine că, nu au fost stabilite careva erori procesuale sau materiale la întocmirea-procesului verbal dat, agentul constatator calificând just faptele contestatarului, în procesul-verbal cu privire la contravenție fiind indicată încadrarea juridică a faptei.

Conform art.3 alin.(1) Cod contravențional, caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În conformitate cu art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate

în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În conformitate cu art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În acest sens, instanța de judecată remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Totodată, prin prisma Legii nr.320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forță probantă până la proba contrară.

Astfel, instanţa consideră că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția minorului ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin.(2) și 232 alin.(1) Cod contravențional.

În această ordine de idei instanța reține că, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În consolidarea poziției, instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate, faptele constatate de către agentul constatator fiind apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut, în mod constant, că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit

prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (cauza Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, pct.28; cauza Telfner împotriva Austriei, nr.33501/96 din 20 martie 2001, pct.16).

Reieșind din probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat cert că minorul *****la 20 iunie 2026, ora 00:30, în satul Zăicani, r-nul Rîșcani a condus motocicleta de model ”*****”, fără număr de înmatriculare și fără permis de conducere.

Potrivit pct. 10 alin. (2), lit. a), b) al Regulamentului Circulației Rutiere, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea polițistului, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus și certificatul de înmatriculare a vehiculului.

În context, instanța reține că, acțiunile contravenientului stabilite prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr.310053 din 03 iulie 2026, corect au fost încadrate conform prevederilor:

- art.229 alin.(2) Cod contravențional, care prevede sancționarea pentru conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit;
- art.231 alin.(2) Cod contravențional, care prevede sancționarea pentru conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere eliberat de autorităţile altor state sau actul de înmatriculare de stat a vehiculului, sau poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă.

În acest context, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că a existat într-adevăr informaţia înregistrată şi iniţiat un proces contravenţional, în temeiul căreia agentul constatator nu a acţionat arbitrar, dar în exerciţiul serviciului, a verificat şi a întocmit corect procesul verbal cu privire la contravenţie or, evident făptuitorul minor *****la 20 iunie 2026, ora 00:30, în satul Zăicani, r-nul Rîșcani a condus motocicleta de model ”*****”, fără număr de înmatriculare și fără permis de conducere.

Instanţa precizează că, în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât acesta, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului minor *****la 20 iunie 2026, ora 00:30, în satul Zăicani, r-nul Rîșcani a condus motocicleta de model ”*****”, fără număr de înmatriculare și fără permis de conducere.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr faptele incriminate au avut loc, fiind comise cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către ***** iar probele apreciate fiecare în parte și în ansamblul, coroborează între

ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravențiilor prevăzute la art. 229 alin.(2) și 231 alin.(2) Cod contravențional.

În această ordine de idei, instanța reține că agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție fiind temeinică. Față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale ale agentului constatator și a probelor acumulate.

Prin urmare, față de cele invocate mai sus, instanța apreciază, că făptuitorul minor ***** a săvârșit fapta contravențională reținută în sarcina sa prin procesul verbal cu privire la contravenție, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art.441 Cod contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Sancţiunea în cazul comiterii contravenției prevăzute de:

- art.229 alin.(2) Codul contravențional prevede în calitate de pedeapsă amendă avertisment sau amendă de la 9 la 12 unităţi convenţionale;

- art.232 alin.(1) Codul contravențional prevede în calitate de pedeapsă amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.

Prin prisma art.458 alin.(1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.9 alin. (1) Cod contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit prevederilor art.41 Cod contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea contravenientului, la împrejurările în care au fost comise faptele.

Nu în ultimul rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea contravenientului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte.

Astfel, la aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, dar și de circumstanţele atenuante și cele agravante.

Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi.

Circumstanțe atenuate în privința lui *****în conformitate cu art.42 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, instanța de judecată a stabilit săvârșirea contravenţiei de către un minor.

Circumstanțe care agravează răspunderea lui *****în conformitate cu art.43 Cod contravențional, nu au fost stabilite de către instanţă.

În conformitate cu art. 16 alin.(2) Cod Contravențional, persoana fizică cu vârsta între 16 şi 18 ani este pasibilă de răspundere contravenţională pentru săvârșirea faptelor prevăzute la art.65[4], art.69 alin.(1), art.78, 85, 87, art.88 alin.(1), art.89, art.91 alin.(1), art.104, art.157 alin.(1)–(4), (6), (7) şi (9)–(12), art.105, 203, art.204 alin.(1), (2) şi (3), **art.228–245**, 336, 342, 352–357, 363, 365, art.366 alin.(1), art.367, 368, 370, art.372 alin.(2).

În contextul celor enunțate supra, luând în considerație că *****născut *****, la data comiterii faptei avea vârsta de 17 (șaptesprezece) ani, 2 (două) luni este pasibil de răspundere contravențională.

Dar, totodată, instanța de judecată, la individualizarea sancțiunii, reține că ***** a comis fapta în timpul minoratului, circumstanță pe care instanța o apreciază ca fiind excepțională.

În Recomandarea CM/Rec(2008)11 al Comitetului de Miniștri către statele membre privind normele europene pentru delincvenții minori care fac obiectul unor sancțiuni sau măsuri, sunt enunțate câteva principii de bază. Astfel, potrivit recomandării, minorii care fac obiectul sancțiunilor prevăzute de legea penală/contravențională, sunt tratați cu respect pentru drepturile lor umane fundamentale, iar sancțiunile care pot fi aplicate minorilor, precum și modul de aplicare a acestora, implementarea, se precizează prin lege și se bazează pe principiul integrării sociale și educației, dar și pe principiul de prevenire a recidivei, fiind determinate și impuse pentru o perioadă minimă necesară și numai într-un scop legitim.

Impunerea și punerea în aplicare a sancțiunilor se bazează pe interesul superior al minorilor, limitați de gravitatea infracțiunilor săvârșite (principiul proporționalității) ținându-se cont de vârstă, dezvoltarea fizică și psihică, capacitățile și circumstanțele personale (principiul individualizării), stabilite atunci când este necesar prin anchetă psihologică, psihiatrică sau rapoarte sociale.

Potrivit principiului intervenției minime, sancțiunile se pun în aplicare fără întârzieri nejustificate și numai în măsura și pentru perioada strict necesară.

În conformitate cu art.41 alin.(1) Cod contravențional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Astfel, instanța reiterează faptul că, individualizarea pedepsei pentru minori se realizează cu respectarea principiului interesului superior al copilului, instanța fiind obligată să aplice cea mai blândă sancțiune suficientă pentru corectarea minorului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În conformitate cu art.44 Cod contravențional, în cazul în care una şi aceeaşi persoană săvârșește două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiune pentru fiecare contravenţie în parte. Dacă persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiune pentru fiecare contravenţie în parte, stabilindu-se definitiv sancţiunea pentru concurs de contravenţii prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă ori prin cumulul sancţiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancţiunea mai gravă.

Aplicând prevederile art.44 Cod contravențional, dat fiind faptul că făptuitorul minor ***** urmează a fi declarat vinovat de săvârșirea a mai multor contravenţii, instanța va aplica sancţiune pentru fiecare contravenţie în parte, stabilindu-i definitiv sancţiunea pentru concurs de contravenţii prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă.

Ținând cont de faptul că ***** a comis fapta în timpul minoratului, instanţa de judecată consideră că, în privința acestuia este echitabilă aplicarea următoarelor pedepse:

- art.229 alin.(2) Codul contravențional - amendă în mărime de 9 (nouă) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 450 (patru sute cincizeci) lei;

- art.232 alin.(1) Cod Contravențional – amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 1 500 (o sută cincizeci) lei;

În conformitate cu prevederile art. 44 alin.(2) Cod Contravențional, dacă persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru fiecare contravenţie în parte, stabilindu-se definitiv sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru concurs de contravenţii prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă ori prin cumulul sancţiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancţiunea mai gravă.

În conformitate cu art. 44 alin.(2) Codul contravențional, lui ***** urmează ai fi stabilită pedeapsa definitivă, pentru concurs de contravenţii, prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă, sub formă de amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 1 500 (o sută cincizeci) lei.

Instanța explică contravenientului că, potrivit art.34 alin.(3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Totodată, prin prisma art.34 alin.(4) Cod contravențional să aduce la cunoștință contravenientei că dacă nu achitată amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare și în cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienţei bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voinţă a contravenientului de la achitarea acesteia, instanţa de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amendă prevăzută de norma materială contravenţională sau de prezentul articol; (...); c) muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convențională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unităţi convenţionale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ţine cont de restricţiile prevăzute la art.38 alin.(4).

În conformitate cu art.16, 34, 36, 44^1, 229 alin. (2), 232 alin.(1), 395, 400, 458, 460, 462 Cod contravenţional, 316 Cod de executare, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e

Minorul ***** se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.229 alin.(2) Cod contravențional şi, în temeiul normei indicate, i se aplică sancțiune sub formă de amendă în mărime de 9 (nouă) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 450 (patru sute cincizeci) lei.

Minorul ***** se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.232 alin.(1) Cod contravențional şi, în temeiul normei indicate, i se aplică sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 1 500 (o sută cincizeci) lei.

În temeiul art.44 alin.(2) Cod contravențional, minorului ***** i se stabilește definitiv, pentru concurs de contravenții, prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă, sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 1 500 (o sută cincizeci) lei.

Se explică lui ***** că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, în acest caz se consideră că

sancțiunea amenzii este executată integral, în caz contrar, amenda trebuie achită, în mod benevol, în termen de 30 (treizeci) de zile de la data stabilirii ei. Dacă amenda nu se achitată în decursul a 30 (treizeci) de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare și documentul executoriu va fi trimis executorului judecătoresc pentru încasarea silită a amenzii.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde originalului, judecător ADOMNIȚA Maria